

En ringmerkers eventyr: Fra Londons søppelplasser til Lista fuglestasjon

Tekst Jan Erik Røer, Lista fuglestasjon

Storbritannia er fuglekikkingens hjemland, der fugevernforeningene har hundretusener av medlemmer. Det medfører at det på sett og vis blir mer folk enn fugl, og ikke alltid lett for den enkelte til å utøve hobbyen, drive ringmerking eller få seg en fuglerelatert jobb. Ikke minst fordi mange frivillige deltar, og gjør jobbene gratis.

Her i landet er situasjonen nærmest omvendt: Lav befolkning, få fuglekikkere og mange fugle- og naturområder å overvåke. På Lista og Jomfruland drives det kontinuerlig trekkfuglovervåking hver eneste dag, vår og høst, år etter år, med stort bemanningsbehov og beskjedne budsjetter. Så, hvorfor ikke søke etter hjelp fra England?

Sesongen 2010 ble Richard Cope fra London hyret til å være "sjefsringmerker" med over 200 feltdager på Lista Fyr. Richard har britisk ringmerkingslisens med betydelig felterfaring. Han har brukt de senere årene til å få felt- og ringmerkingserfaring fra ulike stasjoner. Om vinteren er han hjemme i London, da går det mye i måkemerking og ringavlesning i et helt annet miljø: Londons søppelplasser.

Lista er vel det nærmeste i Norge man kan komme London i luftlinje, men for en fugleinteressert brite fra London er forskjellen stor. Med De britiske øyers milde vinterklima og Nordsjøen som barriere er deler av fuglelivet svært forskjellig. Flere arter ser rett og slett annerledes ut på De britiske øyer. Mange arter som hos oss er trekk- eller invasjonfugler er standfugler på De britiske øyer, noe som har medført at artene er større eller mer langvingede hos oss. For en brite er imidlertid det mest eksotiske med vår fuglefauna nærheten til fjellet, muligheten for invasjoner av arter fra de dype skoger og gleden ved å kunne se eller fange en rekke arter med østlig utbredelse. I det hele tatt er det rett og slett mye mer action og futt i fugletrekket på Lista, sammenlignet med en tilsvarende britisk stasjon.

Så, hvordan var fugleåret på Lista sett med Richards øyne? Det forteller han i detalj på bloggen "My adventures at Lista in Norway". Her kan du følge Richards inntrykk og observasjoner fra midten

av mars, da nettgatene var fylt opp av unormale mengder snø på et kaldt Listaland, og spaden måtte fram for å lage plass til ringmerkingsnettene. Selv om det bare gikk noen dager før den første løvsangeren ankom fra Afrika, en drøy måned før det normale, var våren preget av "nordvesten". Dette bærer Richards blogg også preg av:

17. mars 2010

"De første dagene har det vært lite fugletrekk, og den isende kalde nordvestvinden og temperaturer med frost har ikke akkurat hjulpet. Det har likevel vært nok av overvintrende fuglearter å bli kjent med"

Men innimellom kom det varmere luft og det var spennende dager:

5. april 2010

"...det var masse å se, og på slutten av dagen hadde jeg 85 arter på loggen (og dette er tidlig i april!)."

30. april 2010

"Lette vinder om natten og en svært tåkete start på dagen åpnet en frisk tilførsel av trekkfugler, spredt utover".

Og østlige arter, sjeldne både i Storbritannia og Norge dukket opp:

1. mai 2010

"Dagens fugl var uten tvil en hortulan hann funnet på jordene sent denne ettermiddagen".

2. mai 2010

"Det var en svartstork, ny art for meg og en virkelig godbit i Norge".

Richard kunne også konstatere at det var forskjeller på flere av våre felles arter:

2. april 2010

"...ypperlig observasjoner av løvmeis og spettmeis underart "europaea", som ser svært annerledes ut enn de vi har hjemme".

Foto: xxx

På Lista preges våren av relativt små antall, mens svært mange ulike fuglearter registreres. Om høsten kommer Listas geografiske plassering som Skandinavias endepunkt i sørvest mer til sin rett, da fuglene samles langs kysten før Nordsjøen må krysses. Da kan spesielle værforhold konsentrere fuglene. Høsten har ikke bare mange arter, men også store antall, og det kan fort bli travelt med å tømme nettene kontinuerlig og ringmerke alt som går i:

8. august 2010

"Hvilken hektisk dag! Det var haugevis med fugler omkring, utvilsomt et resultat av tunge regnskyer utenfor kysten og rolig overskyet vær (på land) ved daggry. Det meste av dagen ble brukt til å merke eller ta ut fugler av nettene, så jeg fikk ellers sett lite".

Og med mange ringmerkede fugler kan man jo håpe at det noen blir funnet igjen:

13. September

"Ringmerking: 226 nye fugler inkludert et massivt antall på 132 bjørkefinker. Alle disse ble aldersbestemt til å være født i år. Vi krysser fingrene for at noen gjenfanges på den andre siden av Nordsjøen til vinteren".

Når man er mer enn 200 dager på en plass som Lista, blir det til sammen mange høydepunkter, men også mange lange dager med kuling og regn, og det er det mindre å skrive hjem om:

5. oktober 2010

"Vel, fortsatt ingen endring i været"

5. november 2010

"Utrolig nok roet vinden seg et par timer denne morgenen"

Richard har imidlertid ikke latt seg skremme av dårlig vær eller tidvis lange og travle feltdager, for ved sesongstart i mars 2011 vil han være tilbake på Lista igjen. I 2011 er det tid for perleugler igjen på Lista, om invasjonssyklusen på tre år fortsetter. Ugleinvasjoner er nemlig noe man aldri får oppleve i Storbritannia.

Utdragene fra bloggen til Richard er oversatt fra engelsk. Du kan lese bloggen "My adventures at Lista in Norway" i sin helhet på:

<http://richbirders.blogspot.com/>